

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/171/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415210207
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1415210207.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti R.: P. C.E., E. B. XX.XX.XXXX, K. C., E. B. XX.XX.XXXX, X. C., E. B. XX.XX.XXXX W. S. W., E. B. XX.XX.XXXX, bytom u rodičov, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - U.. A. R., X. G., E. B. XX.XX.XXXX, I.: I., D. X, zastúpená: JUDr. Simona Dobiašová, advokátka so sídlom Bratislava, Šoltésova 18 a otec - U.. X. R., E. B. XX.XX.XXXX, I.: I., D.Á. X, zastúpený: AK NIKU & partners, s.r.o., so sídlom: Bratislava, Prokopa Veľkého 51, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 29. apríla 2019, č. k. 13P/216/2015 - 441, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 29. apríla 2019 č. k. 13P/216/2015 - 441 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 29.04.2019 č. k. 13P/216/2015 - 441 zamietol oba návrhy rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva.
2. Matka sa domáhala návrhom podaným na súde prvej inštancie dňa 12.08.2015 úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva za súčasného podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd zveril maloleté deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a výživné navrhovala otcovi určiť v sume 600,- eur mesačne a tvorbu úspor po 150,- eur mesačne na dve staršie maloleté deti a 400,- eur mesačne a tvorbu úspor 100,- eur mesačne na dvojičky. Zároveň navrhla, aby súd upravil styk otca s maloletými deťmi. Otec sa rovnako návrhom zo dňa 20.08.2015 vo veci samej domáhal úpravy pomerov k maloletým deťom, a zároveň žiadal o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd odovzdá maloleté deti do starostlivosti obidvoch rodičov tak, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť v čase od piatku v párnom kalendárnom týždni od 15.00 hod. do nasledujúceho piatku do 15.00 hod. a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o deti od piatku v nepárnom kalendárnom týždni od 15.00 hod. do nasledujúceho piatku do 15.00 hod.
3. Návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia bol uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 19.08.2015 č.k. 13P 216/2015-34, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/585,586/2015-155 zo dňa 20.11.2015, zamietnutý. O návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia bolo rozhodnuté uznesením č.k. 13P 216/2015-96 zo dňa 31.08.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/585,586/2015-155 zo dňa 20.11.2015 tak, všetky maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že otec bude zabezpečovať striedavú osobnú starostlivosť od piatku od 15.00 hod. v nepárnom kalendárnom týždni do piatku do 15.00 hod. v párnom

kalendárnom týždni a matka bude zabezpečovať striedavú osobnú starostlivosť od piatku od 15.00 hod. v párnom kalendárnom týždni do piatka do 15.00 hod. v nepárnom kalendárnom týždni.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o vzájomných návrhoch rodičov vychádzal okrem iného z vykonaného dokazovania v konaní pod sp. zn. 13P/194/2015, týkajúcom sa rozvodu manželstva rodičov maloletých detí, kedy zo znaleckého posudku zo dňa 08.11.2016 a z jeho záveru mal za preukázané, že maloleté deti majú byť v striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždňových intervaloch. Najmä vzhľadom na vek dvojčiek, znalkyňa neodporúča dlhší interval, a zároveň poukázala na to, že deti majú vybudovaný vzájomný silný emocionálny súrodenecký vzťah, aj keď sa vyskytuje medzi nimi prirodzená súrodenecká rivalita. Obidvaja rodičia sú osobnostne dostatočne disponovaní pre zabezpečenie adekvátnej a plnohodnotnej starostlivosti o deti vo forme striedavej osobnej starostlivosti. Funkčne komunikujú, sú schopní vzájomnej spolupráce a komunikácie bez negatívneho vplyvu na psychický vývin maloletých detí. Iné riešenie znalkyňa nenavrhuje. Vzhľadom na námietky matky bol vypracovaný doplnujúci znalecký posudok zaslaný súdu 17.01.2019 s tým záverom, že na strane detí sa záujem maloletých detí na ich zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nezmenil, keď v rámci diagnostiky individuálne a bez prítomnosti rodičov deti vyjadrili želanie a vôľu žiť a bývať u rodičov v striedavej osobnej starostlivosti. Pohovorom s deťmi mal súd prvej inštancie rovnako za preukázané, že s navrhovaným riešením súhlasia, a zároveň mal preukázané, že striedavú osobnú starostlivosť o maloleté deti v týždenných intervaloch rodičia realizujú na základe predbežnej úpravy pomerov.

5. Súd prvej inštancie o návrhoch rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva rozhodol tak, že návrhy obidvoch rodičov zamietol, keď bolo preukázané, že rodičia sa o maloleté deti dlhodobo starajú striedavo, rešpektujúc právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o predbežnom opatrení, pričom bolo preukázané, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov v týždenných intervaloch je v najlepšom záujme maloletých detí. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým do rozvodu manželstva nebola dôvodná, nakoľko v konaní pod sp. zn. 13P 194/2015 v ten istý deň rozhodol súd prvej inštancie tak, že manželstvo rozviedol a maloleté deti zveril na čas po rozvode do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti vždy v čase od piatku v nepárnom kalendárnom týždni od 15.00 hod. do nasledujúceho piatku v párnom kalendárnom týždni do 15.00 hod. a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti vždy v čase od piatku v párnom kalendárnom týždni od 15.00 hod. do nasledujúceho piatku v nepárnom kalendárnom týždni do 15.00 hod.. Zároveň súd prvej inštancie obidvom rodičom ponechal právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a výživné neurčil. Pokiaľ ide o výživné v tomto konaní, súd prvej inštancie mal za preukázané, že na výživu maloletých detí na čas do rozvodu manželstva od podania návrhu matkou otec nie je dlžný žiadne financie, keďže bolo preukázané matkou aj otcom v tomto konaní, že otec hradil deťom všetky výdavky, ktoré im v uvedenom čase vznikli (s bývaním, školným, cestovným, stravou, záľubami aj športom). Rovnako v konaní nebol dôvodný ani návrh matky v časti určenia tvorby úspor pre maloleté deti.

6. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletých v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP, keď namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vydal rozhodnutie, ktorým upraví výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu tak, že maloleté deti budú zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zabezpečovanej v týždenných intervaloch tak, že otec bude zabezpečovať striedavú osobnú starostlivosť od piatka od 15.00 hod. v nepárnom kalendárnom týždni do piatka 15.00 hod. v párnom kalendárnom týždni a matka bude zabezpečovať striedavú osobnú starostlivosť od piatka od 15.00 hod. v párnom kalendárnom týždni do piatka do 15.00 hod. v nepárnom kalendárnom týždni. Obidvaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, výživné sa neurčí. Otec maloletých napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a jeho odôvodnenie za nedostatočné, vedúce k stavu právnej neistoty všetkých účastníkov konania. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa zákonné požiadavky uvedené v § 220 ods. 2 CSP, keď z neho nie je otcovi zrejmé, z čoho vychádzal súd prvej inštancie, keď dospel na základe vykonaného dokazovania predmetnému rozhodnutiu. Súd prvej inštancie síce vykonal v konaní rozsiahle dokazovanie, avšak ako jediný dôvod zamietnutia návrhov rodičov uviedol, že rovnaký deň rozhodol o rozvode manželstva a úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, a to v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie pod sp.zn. 13P/194/2015, keď mal za preukázané, že rodičia sa o maloleté deti dlhodobo

starajú striedavo, rešpektujúc právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/585,586/2015-155 zo dňa 20.11.2015, so záverom, že na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletých detí úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom teda nie je dôvodná. Otec má za to, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o návrhoch rodičov. Neodkladné opatrenie, na základe ktorého rodičia aktuálne zabezpečujú striedavú osobnú starostlivosť o maloleté deti bolo vydané v konaní vo veci samej vedenom pod rovnakou spisovou značkou (13P/216/2015) a zo znenia výroku rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/585,586/2015 zo dňa 20.11.2015 je možné predpokladať, že právoplatným skončením konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k ich maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (13P/216/2015) stratí nariadené neodkladné opatrenie svoju účinnosť. Vzhľadom k tomu, že rozsudok o rozvode manželstva a úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva (sp. zn. 13P/194/2015) zatiaľ nenadobudol právoplatnosť, a vzhľadom na diametrálne odlišné postoje rodičov (matka trvá na zverení maloletých detí do jej výlučnej osobnej starostlivosti, pričom otec považuje za najvhodnejšiu formu zabezpečovania potrieb detí práve striedavú osobnú starosť) a výrok rozsudku, ktorým nebol upravený režim striedavej osobnej starostlivosti počas prázdnin, zastáva otec názor, že je veľmi pravdepodobné, že rozsudok o rozvode nenadobudne právoplatnosť v dohľadnej dobe v dôsledku podania odvolaní zo strany rodičov. Z uvedeného dôvodu otec podáva odvolanie proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu procesnej opatrnosti s cieľom zabezpečiť maloletým deťom stav právnej istoty a kontinuitu a stabilitu výchovného prostredia.

7. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otcovo zdôvodnenie odvolania neobstojí, pretože rodičia na základe uvedeného predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) dodržiavajú striedavú osobnú starostlivosť s určenou frekvenciou a časovým intervalom nariadenú neodkladným opatrením. Nakoľko súdne konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom medzi matkou a otcom pod sp. zn. 13P/194/2015 bolo právoplatne skončené v časti rozvodu manželstva, a len v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým po rozvode manželstva je konanie stále vedené, matka má za to, že súd správne rozhodol, keď návrhy oboch rodičov zamietol. V súčasnosti sú pomery rodičov o starostlivosť maloletých detí upravené vyššie uvedeným neodkladným opatrením, ktoré považuje matka aktuálne za dostačujúce. Je toho názoru, že zamietnutím návrhov rodičov a právoplatným skončením tohto konania by neboli splnené procesné podmienky podľa § 363 CMP pre zrušenie neodkladného opatrenia, a teda toto je platné a účinné i naďalej, nakoľko sa stále vedie konanie v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým po rozvode manželstva pod sp. zn. 13P/216/2015. Z ustanovenia § 363 CMP vyplýva, že súd zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia nepodmieňuje podaním účastníka konania, ale výlučne zmenou pomerov účastníkov konania alebo odpadnutím dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak sa pomery účastníkov konania nezmenia, resp. ostávajú rovnaké ako pri nariadení neodkladného opatrenia resp. neodpadnú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené a stále prebieha konanie o úprave práv a povinností k maloletým deťom po rozvode, je zrejmé, že neodkladné opatrenie ostáva zachované. Nakoľko pomery striedavej osobnej starostlivosti matky a otca vo vzťahu k maloletým deťom sú upravené neodkladným opatrením a neodkladné opatrenie je efektívne a súd prvej inštancie ho napadnutým rozsudkom nezrušil, matka má za to, že aj po zamietnutí návrhov rodičov súdom vo veci samej toto neodkladné opatrenie bude i naďalej efektívne. Vzhľadom na vyššie uvedené týmto matka navrhuje, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal vec bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania § 2 ods. 1, § 65, § 66, § 395 ods. 1, ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie zamietol návrhy rodičov, ktorými sa domáhali úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu a to s odôvodnením, že toho istého dňa, ako vydal predmetný rozsudok, vydal rozsudok vo veci rozvodu, ktorým upravil aj rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode tak, že maloleté deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a výživné neurčil. Poukázal na to, že rodičia sa toho času starajú o deti striedavo, rešpektujúc rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie v predmetnom konaní, ktorým boli deti dočasne zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. O výživnom uviedol súd prvej inštancie, že nie je otec dlžný žiadnu sumu výživného ani od podania návrhu matkou, ani od podania návrhu otcom. Súd prvej inštancie mal teda za to, že úprava rodičovských práv a povinností

na čas do rozvodu nie je dôvodná. Odvolací súd dospel k inému právnomu záveru ako súd prvej inštancie a to z dôvodu, že síce bolo rozhodnuté o rozvode manželstva a úprave rodičovských práv s povinnosťami na čas po rozvode, ale právoplatnosť nadobudol iba výrok o rozvode manželstva, keď voči úprave rodičovských práv a povinnosťami bolo podané odvolanie. Súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok v čase, keď ešte nemohol vedieť, či úprava rodičovských práv a povinnosťami na čas po rozvode nadobudne právoplatnosť. Ďalšou spornou otázkou je, že síce vo veci úpravy rodičovských práv a povinnosťami na čas do rozvodu bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým dočasne boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti, teda sa javí, ako uvádza aj matka v odvolaní, že záujem detí je chránení a rodičovské práva a povinnosťami na čas do rozvodu a v podstate aj na čas kým nenadobudne právoplatnosť výrok o úprave rodičovských práv a povinnosťami na čas po rozvode, sa spravujú touto neodkladnou úpravou, nakoľko súd prvej inštancie vo výroku nezrušil dané neodkladné opatrenie. Odvolací súd však poukazuje na ust. § 335 od. 1 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Teda súd prvej inštancie bol povinný vo výroku rozsudku, ktorým zamietol návrhy rodičov zrušiť nariadenú neodkladnú úpravu. Vystáva aj otázka, ktorú nastolil otec v odvolaní, že ak bola neodkladná úprava nariadená v rámci konania o úpravu rodičovských práv a povinnosťami na čas do rozvodu, či keď dané konanie bude právoplatne ukončené, môže byť naďalej v platnosti neodkladná úprava, ktorá súvisela s daným konaním. Odvolací súd má za to, že pokiaľ nie je právoplatný aj výrok o úprave rodičovských práv a povinnosťami na čas po rozvode, je dôvodné zaoberať sa návrhmi rodičov na úpravu rodičovských práv a povinnosťami na čas do rozvodu do merita veci, teda rozhodnúť o návrhoch na základe vykonaného dokazovania a určiť v koho starostlivosti majú deti byť, určiť vyživovaciu povinnosť a prípadne upraviť styk. Súd prvej inštancie nerozhodol v podstate do merita veci, na zamietnutie návrhov z dôvodu, že stratili opodstatnenie nebol dôvod a takýmto postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci. Raz keď rodičia žiadali súd rozhodnúť aj o úprave rodičovských práv a povinnosťami na čas do rozvodu a úprava rodičovských práv a povinnosťami na čas po rozvode nenadobudla doposiaľ právoplatnosť, je v záujme maloletých detí meritórne o návrhoch na úpravu rodičovských práv a povinnosťami rozhodnúť a to takým spôsobom, že sa určí forma starostlivosti, výživné a prípadne styk a to na základe výsledkov dokazovania a z neho zisteného skutočného stavu veci. Takéto rozhodnutie nemôže byť nahradené rozhodnutím o neodkladnom opatrení, ktoré navyše malo byť v rozhodnutí, ktorým sa zamietol návrh zrušené podľa ust. § 335 ods. 1 CSP. Odvolací súd poukazuje v tomto smere na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 179/2020-33 kde v obdobnej veci bolo vyslovené, že: "Ústavný súd opakovane uvádza, že najlepší záujem maloletého je prvoradý v každom štádiu konania a stojí nad všetkým ostatným bez ohľadu na procesné štádium konania. Je možné prisvedčiť tvrdeniu krajského súdu, že v čase po rozvode manželstva má platiť úprava rodičovských práv, ako bolo dohodnuté či rozhodnuté v rámci konania o rozvod manželstva. Nie je však možné súhlasiť s konkrétnym rozhodnutím v danom prípade, keďže krajskému súdu boli pri rozhodovaní známe okolnosti, za ktorých prebehlo konanie o rozvod manželstva (odvolanie proti výroku o úprave práv a povinnosťami), ako aj okolnosti viažuce sa k účastníkom konania, najmä otázky ich vyhroteného konfliktu. Konanie o rozvod manželstva je v zmysle § 24 zákona o rodine obligatórne spojené aj s konaním o úpravu práv a povinnosťami k maloletým na čas po rozvode, avšak len od času, ktorý nastane po právoplatnosti výroku o rozvode. Zároveň ale platí, že podľa § 36 ods. 1 druhej vety zákona o rodine, ak sa rodičia na úpravu práv a povinnosťami nedohodnú, konajúci súd môže upraviť výkon rodičovských práv a povinnosťami aj bez návrhu. Cieľom takejto koncepcie úpravy rodičovských práv a povinnosťami je bezpochyby sledovanie najlepšieho záujmu maloletých, resp. aby v prípade sporov medzi rodičmi boli práva a povinnosťami detí objektívne chránené po celý čas konania (pred i po rozvode), a nie aby sa dieťa v určitom štádiu konania (ktoré síce pozostáva z čiastkových konaní) ocitlo v „právnom vákuu“. Úprava obsiahnutá v rozsudku poručenského súdu stratí účinnosť právoplatnosťou výrokov týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinnosťami na čas po rozvode. Zánik účinnosti tejto úpravy nemožno viazať na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva, keďže výrok o rozvode manželstva a výrok o úprave výkonu rodičovských práv a povinnosťami na čas po rozvode majú samostatný skutkový základ, v opravnom konaní sa preskúmavajú samostatne, takže nemožno vyvodiť, že by museli nadobudnúť právoplatnosť súčasne (R 40/1965). V teraz prejednávanom prípade nastala situácia, že výrok o rozvode manželov nadobudol právoplatnosť a obaja rodičia sa zároveň proti výroku o úprave práv a povinnosťami k maloletej odvolali, teda tento výrok nie je právoplatný, resp. v čase rozhodovania krajského súdu o odvolaní sťažovateľa proti rozhodnutiu okresného súdu o úprave práv a povinnosťami nebol právoplatný. Vzhľadom na všetky okolnosti a špecifiká prípadu, riadiac sa ochranou najlepšieho záujmu maloletej (bez ohľadu na zložitosť veci), mal krajský súd vychádzať z predpokladu, že vzťahy medzi rodičmi maloletej sú rozvrátené v takej miere, že

dohoda o úprave práv a povinností (do rozhodnutia o odvolaní proti výroku o úprave práv a povinností) medzi nimi nie je reálna a na druhej strane potreba znovunadviazania vzťahu medzi otcom a dcérou je podľa odborných vyjadrení prednesených v konaní vysoko žiadúca. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že práve súd má poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.“ Odvolací súd vychádzajúc aj z vyššie citovaného názoru Ústavného súdu SR má za to, že je v záujme maloletých detí rozhodnúť o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, pokiaľ stále nie je právoplatná úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Takúto úpravu nemôže nahradiť len neodkladná úprava, ktorá navyše mala byť v rozhodnutí, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrhy rodičov zrušená.

10. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného v danej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho sa nezaoberal návrhom do merita veci, čím došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd v Bratislave preto zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ Civilného sporového poriadku a podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vrátil vec na ďalšie konanie.

11. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Podľa § 391 ods. 3 Civilného sporového poriadku ako odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

13. S prihliadnutím na vyššie uvedené, bude povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa návrhmi rodičov na úpravu rodičovských práv a povinností a rozhodnúť na základe výsledkov vykonaného dokazovania tak, že súd upraví výkon rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Súd prvej inštancie musí vhodným spôsobom upraviť výkon rodičovských práv a povinností, ak rodičia podali návrh a nežijú spoločne a úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode nie je právoplatná.

14. Podľa ust. § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenie bude úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť v novom rozhodnutí o veci aj o trovách odvolacieho konania.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).